

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922 om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele.

Valgt blev: *J. P. Nielsen, P. Mortensen, Olufson, J. P. Jensen, Jensen (Lille-ring), Hækkerup, H. P. Hanssen (Nørremølle), L. Kvist, Brorsen, Thorhauge, C. O. Pedersen, Holger Andersen, Axel Møller, Nis Nissen og Niels Frederiksen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Boligforholdene.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3657, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 561).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Underændringsforslag:

Af et *Mindretal* i Udvalget (Bouet, Carlsen-Skiødt og Johannes Lou):

Til Ændringsforslag Nr. 10.

Ændringsforslagets 3die og 4de Linie:
„Efter „leje“ i 2den Linie tilføjes:
„eller ved Køb af fast Ejendom skaffe sig“.“
udgaar.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændrings- og Underændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Simonsen): Resultatet af Forhandlingerne i det nedsatte Udvalg er blevet, at Udvalget har delt sig i et Flertal bestaaende af Socialdemokratiet og det radikale Venstre og to Mindretal, det ene bestaaende af det konservative Folkepartis Medlemmer i Udvalget og det andet af Venstres Medlemmer. Der er i den afgivne Betænkning gjort Rede for Gangen i Udvalgets Forhandlinger, og desuden er Ændringsforslagene nogenlunde orienterende, hvad Resultatet angaar, men jeg skal dog tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til Betænkningen, idet det skal være min Opgave paa Flertallets Vegne at anbefale alle de af Flertallet stillede Ændringsforslag, samtidig med at jeg maa fraraade Tingets

ærede Medlemmer at stemme for de af det konservative Mindretal stillede Underændringsforslag.

Som det fremgik af mine Udtalelser ved første Behandling, troede jeg egentlig, det vilde have været let at naa til Enighed eller Overenskomst i Udvalget med de Konservative om den foreslaaede Boligret. Det viste sig imidlertid hurtigt under Forhandlingerne, at de konservative Medlemmer af Udvalget aldeles ikke ønskede at tage Hensyn til deres Partifæller i Københavns Borgerrepræsentation, som havde anmodet om at faa Forslaget om en Boligret fremmet. Man svigtede fuldstændig dette Forslag, idet man afviste enhver Forhandling derom. Under disse Forhold imødekom Flertallet det konservative Mindretal ved at opgive Boligretten som Grundlag for Forhandlingerne og gaa ind paa en Forhandling om at bygge videre paa de bestaaende Nævn med Adgang til for Københavns Vedkommende at oprette Overnævn, men det viste sig, at denne Indrømmelse heller ikke var tilstrækkelig til at fremkalde Enighed. I øvrigt stillede det konservative Mindretal sig mest forhandlingsvenligt med Hensyn til Bestemmelserne for København. Man havde aabenbart en anden Opiattelse af København end af Provinsen, eller man beherskedes af en anden Stemning overfor København end overfor det øvrige Land. Der opnaaedes dog hurtigt Enighed mellem Flertallet og det konservative Mindretal om at tage de omliggende Kommuner med ind under den Ordning, der skulde gælde København, men derudover blev der ikke fra konservativ Side vist et saadant Hensyn til de Krav, Flertallet maatte fastholde, at Flertallet kunde anse det for forsvarligt yderligere at imødekomme de Konservative for Københavns Vedkommende, saaledes som det vil fremgaa af de Underændringsforslag, der er stillet fra konservativ Side til Bestemmelserne for København.

Det konservative Mindretal brød alt-saa fuldkomment med den Linie, der hidtil var fulgt under Forhandlingerne, saa snart man begyndte at tale om Boligforholdene i Provinserne. Det er ganske uforstaaeligt, at det konservative Mindretal kunde indtage dette Standpunkt, da Bolignøden i flere af de større Byer ude i Landet er lige saa omfattende, lige saa følelig, som den er i København. Der kan ingen som helst fornuftig Begrundelse anføres for, at man stiller sig anderledes til Landets Provinsbyer end til København. Man har tidligere gjort et Skel, uden at der kunde gives nogen fornuftig Motivering derfor,